

НАРЕДБА ЗА УСЛОВИЯТА И РЕДА ЗА ДЕЙНОСТТА НА ЖИВОТНОВЪДНИТЕ СТОПАНСТВА В ПЛАНИНСКИТЕ И ДРУГИТЕ НЕОБЛАГОДЕТЕЛСТВАНИ РАЙОНИ

Издадена от Министерството на земеделието и храните

Обн. ДВ. бр.11 от 4 Февруари 2011г.

Чл. 1. С наредбата се уреждат условията и редът за дейността на животновъдните стопанства в планинските и другите необлагодетелствани райони.

Чл. 2. (1) Животновъдните стопанства за отглеждане на селскостопански животни в планински райони и други необлагодетелствани райони се класифицират в три категории:

1. лично стопанство;
2. фамилна ферма;
3. промишлена ферма.

(2) В планинските райони попадат землищата на населените места, които отговарят поне на един от критериите, посочени в чл. 3 от Наредбата за определяне на критериите за необлагодетелстваните райони и териториалния им обхват (ДВ, бр. 20 от 2008 г.).

Чл. 3. (1) Личното стопанство е животновъден обект, в който се отглеждат животни с цел добив на суровини и храни за лична консумация.

(2) Фамилната ферма по смисъла на тази наредба е животновъден обект, в който животните се отглеждат по традиционния за региона начин, а производствените процеси се изпълняват от членовете на една фамилия без използване на наемен труд. Наемен труд е допустим само за извършване на сезонни полеви дейности.

(3) Фамилната ферма за отглеждане на селскостопански животни:

1. отговаря на изискванията на чл. 2, 3, чл. 4, ал. 1, т. 2, 3 и 7 от Наредба № 44 от 2006 г. за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти (обн., ДВ, бр. 41 от 2006 г.; изм., бр. 102 от 2006 г., бр. 40, 48 и 90 от 2008 г. и бр. 50 от 2010 г.);

2. разполага с отделно помещение за измиване, дезинфекция и съхранение на инвентара за обслужване на животните и помещение за съхранение на млякото до предаването му за преработка, което отговаря на нормативната уредба за ветеринарно-санитарните и хигиенните изисквания при добива на сурово мляко.

(4) Промишлената ферма в планинските и другите необлагодетелствани райони отговаря на изискванията на Наредба № 44 за ветеринарномедицинските изисквания към животновъдните обекти.

Чл. 4. (1) Животновъдните стопанства по чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 се регистрират

съгласно чл. 51 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, а промишлените ферми по чл. 137 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

(2) Стопанствата по чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 трябва да осигуряват необходимия микроклимат и да отговарят на условията за хуманно отношение при отглеждане на селскостопанските животни съгласно Наредба № 40 от 2008 г. за условията за отглеждане на селскостопански животни, съобразени с техните физиологически и поведенчески особености (ДВ, бр. 106 от 2008 г.).

(3) Новоизграждащите се животновъдни стопанства, които са в регулация, трябва да са на разстояние минимум 15 м от парцелната граница.

(4) Местата за временно съхранение на оборския тор в личното стопанство и фамилната ферма и торосъбирателните площадки в промишлените ферми се изграждат на разстояние не по-малко от 10 м от естествени водоеми или изградени за битови нужди водохранилища.

Чл. 5. (1) Според начина на проектиране и изграждане сградите в животновъдните стопанства за отглеждане на селскостопански животни в планински и други необлагодетелствани райони са:

1. закрити;
2. полуоткрити;
3. открити.

(2) Сградите по чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 трябва да осигуряват условия, обезпечаващи оптимална жизнена среда, според специфичните изисквания на породата.

(3) Когато технологията на отглеждане на животните изисква отглеждането им за период, по-дълъг от 180 дни, извън животновъдното стопанство, собственикът води дневник, в който отбелязва периода за използване на стопанството и извеждането им на пасище.

Чл. 6. При целогодишно отглеждане на селскостопанските животни на паша собствениците на обектите трябва да осигуряват съоръжения за съхранение на фуража за изхранване на животните през зимния период.

Чл. 7. При отглеждане на млечни животни в планинските и другите необлагодетелствани райони животните може да се доят на пасището, като произведеното сурово мляко се транспортира до фермата и/или млекосъбирателния пункт до 2 часа от добива съгласно изискванията на Регламент (ЕО) 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (обн., ОВ, бр. L 139 от 30.04.2004 г.).

Чл. 8. (1) При пасищно отглеждане на селскостопанските животни фермерите прилагат ротационен принцип на използването на пасищата с цел

опазване на тревостоя и осигуряване на необходимата пасищна норма за животно.

(2) Пасищната норма се определя от продължителността на пасищния период, дневната дажба от зелена маса, средния добив на зелена маса от декар пасище и количеството неизпасана тревна маса.

(3) За да бъдат подпомагани собствениците на животновъдните стопанства в планинските и необлагодетелстваните райони, трябва да поддържат използваните от тях пасища в добро земеделско и екологично състояние в съответствие с изискванията по раздел V на Наредба № 5 от 2010 г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища (обн., ДВ, бр. 22 от 2010 г.; изм., бр. 34 от 2010 г.).

Чл. 9. При извършване на директни доставки на малки количества суровини и храни от животински произход до краен потребител стопанствата от планинските и другите необлагодетелствани райони изпълняват изискванията на Наредба № 26 от 2010 г. за специфичните изисквания за директни доставки на малки количества суровини и храни от животински произход (ДВ, бр. 84 от 2010 г.).

Чл.10. Собствениците на животновъдни стопанства в планинските и другите необлагодетелствани райони водят:

1. регистър, в който вписват номерата на ушните марки на животните, отглеждани на пасището, датата на изкарване и приблизителната дата на прибиране от пасището, както и номера на пасището или името на местността;

2. дневник за извършените ветеринарномедицински мероприятия.

Чл. 11. (1) Заплождането на животните трябва да протече в оптимални срокове, без да се затруднява отглеждането на приплодите и да се осигури оптималното им развитие.

(2) При естествено покриване трябва да се използват мъжки разплодни животни, показвали отрицателни резултати при изследване за туберкулоза, бруцелоза, ензоотична левкоза, лептоспироза и инфекциозен ринотрахеит за бици, бруцелоза и заразен епидидимит за кочове и бруцелоза за пръчове. Тези животни могат да се използват максимум две последователни години в едно стадо с цел избягване на стихийното родствено покриване.

(3) Мъжки разплодни животни, които не отговарят на изискванията на ал. 2, не трябва да бъдат допускани в стадо с наличие на женски животни.

(4) За изкуствено осеменяване и естествено покриване се използват само мъжки разплодни животни, вписани в Националния регистър на мъжките разплодни животни в съответствие с чл. 18, ал. 6 от Закона за животновъдството.

Чл. 12. (1) Животновъдните стопанства в планинските и другите необлагодетелствани райони се подпомагат от национални, европейски и други фондове за компенсиране на допълнителните разходи по извършване на дейността

при неблагоприятни условия и с цел стимулиране поддържането и съхранението на планинските агроекосистеми, съхраняване на местните традиции, бит, култура и ландшафт, местни породи животни съгласно общите условия и ред на определените схеми за финансиране.

(2) Финансово подпомагане се предоставя на промишлени и фамилни ферми, отговарящи на изискванията на чл. 3, отглеждащи животни от традиционни за региона местни автохтонни и млечни породи или месодайни породи, с продължителност на пасищния период не по малко от 90 дни в годината.

(3) Списъкът на породите по ал. 2 се изготвя от Изпълнителната агенция по селекция и репродукция в животновъдството (ИАСРЖ) и се утвърждава от министъра на земеделието и храните.

(4) Породната принадлежност на животните по ал. 2 се удостоверява: за племенните животни - със сертификат от развъдните организации, заверен от ИАСРЖ; за стоките животни - с удостоверение, издадено от ИАСРЖ.

(5) С цел стимулиране на сдружаването на фермерите и извършване на дейности по съхраняване на традиционните за регионите породи племенните животни се подпомагат допълнително в размер от 50 до 100 % от помощта, предоставяна за стоките животни.

(6) Автохтонните породи се подпомагат при условие, че не получават друго подпомагане за съхраняване на генофонда.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Полуоткрити сгради" са сгради, които имат една или две подпорни стени.
2. "Закрити сгради" са сгради, които имат четири стени и покрив.
3. "Промислена ферма" е ферма с интензивен начин на производство.
4. "Животновъдно стопанство" е животновъден обект за отглеждане на животни и за производство на животинска продукция.

Заклучителни разпоредби

§ 2. Наредбата се издава на основание чл. 13, ал. 8 във връзка с чл. 47, ал. 3 от Закона за животновъдството.